

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1208** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение/без номер/ от 22.11.2010г., постановено по н.а.х.дело №6612/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 115-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-105/27.04.2010г., издадено от заместник-председателя на Комисията за Ф. Н., с което на основание чл.351 от Кодкса за социалното осигуряване /КСО/ на П. „Ц.“ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за нарушение на забраната по чл.177, ал.1, т.2 КСО.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2, вр.ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Нарушението на закона е аргументирано с твърдение, че от това, че „Химимпорт“ е било член на Съвета на директорите/СД/ на „Инвестиционна компания Г“ не следвало, че „Химимпорт“ е управляващо и определящо инвестиционната политика на това дружество. Съгласно чл.30, ал.10 от Устава на Инвестиционна компания Г“, решенията на СД се вземали с единодушие. Така всеки член можел да блокира управлението, но не и сам да управлява. Следователно никой не можел да управлява дружеството само в качеството си на член на СД. По смисъла на §1, ал.2, т.4, б.”в” ДР на КСО право да управлява имал

изпълнителният директор. В случая, членовете на СД заедно упражнявали контрол върху Инвестиционна компания Г", поради което участието на „Химимпорт" в СД на това дружество било несъставомерно. Същественото нарушение на административно-производствените правила е аргументирано с непосочването на конкретното предложение на §1, ал.2, т.4, б."в" ДР на КСО, относимо към „Химимпорт" -„представлява", „управлява" и/или „определя инвестиционната политика", което нарушавало правото на защита на санкционираното лице-касатора по делото, в случая и представлявало самостоятелно основание за отмяна. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Р, която оспорва жалбата и моли за оставянето на обжалваното въззивно решение в сила.

Участващият по делото прокурор от С. дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на обжалваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касаторът е санкциониран за нарушение на чл.177, ал.1, т.2 КСО, съгласно която пенсионноосигурителното дружество не може да инвестира средствата на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в ценни книжа, издадени от пенсионноосигурителното дружество, което го управлява, или от свързани с него лица.

По делото е установено по категоричен начин от фактическа страна, че на 20.01.2010г. управляваният от жалбоподателя УПФ „Ц." е придобил акции на „Инвестиционна компания Г" на обща стойност 4 455 891.00 лева. Установено е още, че към процесната дата, 89,26 % от капитала на жалбоподателя-П."Ц." се притежават от „ЦКБ Груп" ЕАД, чийто едноличен собственик на капитала е „Химимпорт" . „Химимпорт" към същата дата е и член на СД на „Инвестиционна компания Г", като СД взема решенията си с единодушие съгласно устава на дружеството.

Несъмнено е, че „Химимпорт" , като притежава чрез „ЦКБ Груп" ЕАД 89,26% от капитала на П. „Ц." , осъществява контрол върху дружеството по смисъла на § 1, ал.2, т.4, б."а" ДР на КСО.

Оплакването на касатора, че „Химимпорт" , в качеството на член на СД на „Инвестиционна компания Г" не упражнява контрол върху последното по смисъла на §1, ал.2, т.4, б."в" от ДР на КСО е било релевирано и пред въззивната инстанция, която го е намерила за неоснователно. Съгласно посочената разпоредба, контрол е налице, когато едно лице по силата на закон, устройствен акт или споразумение управлява, представлява и/или определя инвестиционната политика на друго лице. Въззивната инстанция правилно е тълкувала и приложила разпоредбата на §1, ал.2, т.4, б."в" от ДР на КСО, като е приела, че под „управлява и определя инвестиционната политика на друго лице" следва да се разбира не само възможността за вземане на самостоятелни решения относно управлението на определено лице/"друго лице"/, но и възможността

за упражняване на решаващо влияние за това, какъвто несъмнено е случаят по делото. „Химимпорт” е член на СД на „Инвестиционна компания Г”, а СД-взема решенията си с единодушие. С участието си в СД на „Инвестиционна компания Г”, „Химимпорт”, като може да блокира вземането на определено решение, упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с управлението и инвестиционната му политика. Защитната теза на касатора, че управлението се свежда само до вземането на позитивни решения е несъстоятелна. Възможността да блокира вземането на решение по тежест е равнозначна на възможността да наложи вземането на конкретно решение.

Действително, както твърди касаторът в АУАН и в НП не е посочено конкретното предложение на §1, ал.2, т.4, б.”в” от ДР на КСО-„представлява”, „управлява” и/или „определя инвестиционната политика”. Така допуснатото нарушение обаче не е съществено. Касае се не за непосочване на нарушената законова разпоредба-чл.42, т.5 и чл.57, т.6 ЗАНН /в случая- разпоредбата на чл.177, ал.1, т.2 КСО/, а за непрецизност в позоваването на дефинитивната норма, съдържаща легалното определение за понятието „контрол”-§ 1, ал.2, т.4 ДР на КСО, във връзка с друго дефинитивно понятие- „свързано лице” по смисъла на ”- §1, ал.2, т.3 ДР на КСО. Тази неприцизност не е нарушила правото на защита на санкционираното лице-касатора по делото, след като фактите и обстоятелства, правнозначими за повдигнатото срещу него админи-стративнонаказателно обвинение са правилно установени в хода админи-стративнонаказателното разследване и след като фактическите обстоятелства по извършеното нарушение са били изложени и са му били предявени чрез АУАН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 22.11.2010г., постановено по н.а.х.дело №6612/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

